

TORONYIRÁNY

XIII. 25.

2019. június 23.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Krisztus Szent teste és vére - Úrnapja

- Június 24.** Keresztelő Szent János születése
Június 27. Szent László király
Június 28. Jézus Szent szíve
Június 29. Szent Péter és Szent Pál apostolok

Az Úr halálának és feltámadásának emlékezte nem visszapillantás egy történeti eseményre. Az üdvrendben nemcsak az idő kategóriájával kell dolgoznunk, hanem az Isten személyes világához tartozó kegyelmi létrenddel is. Jézus az utolsó vacsorán már így elevenítette meg előre keresztáldozatát, ami idő szerint csak később játszódtott le. Az Egyház az utólagos megelevenítésre kapott felhatalmazást. Az eukarisztia ünneplése, mint áldozat, a keresztáldozat megújítása. Nem ismétlésről beszélünk, hiszen Krisztus „egyetlen áldozattal örökre tökéletessé tette a megszentelteket” (Zsid 10,14). De a keresztáldozattal való kapcsolat mellett hivatkoznunk kell az utolsó vacsora eseményeire, mert a jelképet és az egyházi közösséget csak ezek magyarázzák. Krisztus úgy eleveníti meg áldozatát, hogy a kenyér és bor színeiben testét és vérének adja övének áldozati lakoma gyanánt.

Az eukarisztiával kapcsolatban tehát mint kinyilatkoztatott tanítást hangoztatjuk, hogy annak ünneplése valóságos áldozatbemutatás, vagyis istentiszteleti cselekmény. Hagyományos nyelven úgy is mondhatjuk, hogy a szentmise az Egyház áldozata. Nem önálló áldozat, hanem a keresztáldozat megelevenítése. Krisztus nem áldozza fel magát újra, hanem áldozati misztériumát megjeleníti azáltal, hogy a kenyér és a bor színe alatt valósággal jelen van teste és vére. Az egyházi közösség az ő határozott parancsára és felhatalmazására végzi a megemlékezést. Az újszövetség papjai pedig „Krisztus személyében cselekszenek” vagyis azt végzik, amit ő végzett az utolsó vacsorán.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- 1. Ter 14,18-20** Ábrahám egyik győzelme után Melkizedek, a magasságbeli Isten papja kenyeret és bort hoz, és megáldja őt.
- 2. 1Kor 11,23-26** Pál apostol ismételten felhívja a korintusiak figyelmét Jézusnak az utolsó vacsorán elhangzott szavaira és az eukarisztia alapítására.
- 3. Lk 9,11b-17** Jézus az étellemmel alig rendelkező tanítványait bízta meg azzal, hogy adjanak enni valót az őt hallgató, és tőle gyógyulást váró tömegnek, végül ő maga gondoskodik róla, hogy mindenki jóllakjon.

Az Újszövetség áldozata

A keresztalál valóságos áldozatbemutatás volt. Krisztus úgy készült erre az órára, mint az Atya megdicsőítésére. A Zsidóknak írt levél 9-10. fejezete az áldozatnak inkább engesztelő hatását emeli ki, mivel a szorongatott híveket akarja vigasztalni.

Az Egyház a szentmisét valóságos áldozatnak tartja. Az apostolok és evangélisták nem hagynak kétséget aziránt, hogy Krisztus az utolsó vacsorán a kenyér és bor színe alatt feláldozott testét és vérének jelenítette meg. A valóságos áldozati adomány felajánlásában végbemegy a valóságos áldozat. Krisztus maga áldozatnak mondta az utolsó vacsora cselekményét is. Pál apostol pedig úgy nyilatkozik megújításáról, hogy azáltal az Úr halálát hirdetjük, amíg újra el nem jön (1Kor 11,26). A keresztény oltár áldozata, a szentmise kezdettől fogva a jeruzsálemi áldozatok helyét töltötte be (Zsid 13,9).

A szentmise az Egyház kegyelmi életének és egységének szemléletes megvalósulása. Jelen van a fő, Krisztus és a hierarchikusan tagolt egyházi közösség. A papság Krisztus megbízásából újítja meg az áldozatot, de mindig az Isten népének közepette. A misztikus test tagjai a fővel együtt maguk is áldozattá válnak. Kell, hogy részvételüknek ez legyen a vezető gondolata.

Az átlényegülés folytán Krisztus valósággal jelen van a kenyér és bor színe alatt. Az áldozat esetében azonban jelenlétét nem szabad csak ilyen „tárgyi módon” felfogni. Ezen kívül jelen van úgy is, mint a közösség feje, mint áldozatbemutató, vagy mint a szent lakoma vendéglátója. Adománya szeretetadomány, s itt a szeretet személyében a valóságban is jelen van.

Krisztus a közbenjárását a mennyben azzal végzi, hogy feláldozott emberi természetét mindörökké az Atya elé helyezi. Illő volt, hogy meghagyja jegyesének, az Egyháznak a kezében azt az áldozatot, amit ő az Atya elé állít. A szentmisét és a keresztdozatot összekapcsolja az elsődleges áldozatbemutatónak, az áldozati tárgynak és a cselekménynek azonosságával. A pap csak eszköz Krisztus parancsának végrehajtásában. Az ő nevében beszél és cselekszik. Ezért mondhatja a kenyeret az „én” testemnek, a bort az „én” véremnek. Megvan az áldozati tárgy azonosságával is. A különbség abban áll, hogy a kereszten Krisztus emberi külsőben, szenvedő testtel volt jelen. A szentmisében megdicsőült teste jelenik meg a kenyér és bor létezési módján. A kereszten valóságos volt a vérontás; itt a kenyér és a bor jelképezi a test és vér különválasztását. De szentségi jelképről van szó, amely meg is valósítja a jelképezett dolgot. A szentmisét és a keresztdozatot egybekapcsolja még a cselekmény azonosságával.

A kereszten az áldozat lényegét az alkotta, hogy Krisztus a halál vállalásával átadta magát az Atya akaratának. Az emberek által végrehajtott tettek csak a külső keretet alkották. A misénél Krisztus engedelmissége, önátadása, az áldozati tárgynak a halálban való lerontása mind benne van az átváltoztatásban. Ez a mise lényege. De mivel Krisztus a testét és vérének étel és ital alakjában hagyta hátra, ezért egyúttal parancsot adott testének és vérének vételére. Az áldozás ezért hozzátartozik az áldozathoz, mint kiegészítő és befejező rész.

A mise nem helyezi a múlt cselekményét a jelenbe, hiszen az ellentmondás volna. A megjelenítés szentségi módon történik. Isten mindenhatósága megteheti, hogy a keresztdozat cselekménye, ami egyszer lejátszódott a kálvárián, tér és idő kötöttsége nélkül minden misében jelen legyen. A szentmise tehát nem üres emlék, nem olyan jelkép, ami lélektanilag felébreszti a múlt emlékét. A liturgikus cselekmény valóban hordozza és tartalmazza azt, amire emlékeztet.

A szentmise célja azonos Krisztus áldozatának céljával, tehát benne van a dicsőítés, hálaadás, engesztelés és könyörgés. Az Egyház ugyanazzal a lelkiülettel fejezheti ki hódolatát és háláját, mint Krisztus. Az ő bizalmával adhatja elő kéréseit, az ő szeretetével végezheti az engesztelést.

A szentmise végtelen értékű ott, ahol Istenre vonatkozik, vagyis a dicsőítésben és hálaadásban. Az engesztelés és kérés esetében azonban az Egyháznak, illetőleg tagjainak a hite és szeretete játssza a döntő szerepet. Találón mondja De la Taille: „Az Egyház oltáráról Krisztus kiált az ég felé, de a mi szánkkal és szívünkkel kiált, csak annyira, amennyire átengedjük neki magunkat.” Ismerve az emberek átlagát, megállapíthatjuk, hogy hozzájárulásuk hiánya miatt a mise kimeríthetetlen ereje nem érvényesül bennük eléggé. Ezzel nem Krisztus műve mond csődöt. A hatás olyan, amelyet Isten öröktől fogva látott és beleillesztett tervébe.

Gál Ferenc

Boldog szülők (27.)

AMIKOR A GYEREKEK SZOMORÚAK

Gyerekek nyomás alatt

Ma a gyerekek és a fiatalok több okból is „nyomás alatt” vannak. A szorongás számukra is komoly probléma. Sajnos sok szülő könnyedén veszi gyermeke szorongását. Hajlamosak azt mondani, hogy a növekedés során majd „kinövi”, vagy hogyha egy kicsit megerőltetné magát, akkor akaraterővel túltehetné magát rajta. Ennek következtében pedig közömbösen szemlélik gyermekük szorongását, vagy egyenesen idegesek lesznek tőle. A tapasztalat szerint a szorongás jelenti a legnagyobb fenyegetettséget a gyerekek szellemi, társadalmi, érzelmi, szexuális, testi és személyiségfejlődése szempontjából. A krónikus szorongás nagyon nehéz vagy egyenesen lehetetlenné teszi egy lecke megértését, egy probléma megoldását, egy döntés meghozatalát, egy vizsgán vagy feleltetésen való megfelelést, versenyhelyzetek megélését, barátok szerzését és a fejlődést. Ezenkívül hosszútávon pusztító hatással van a gyerek saját magáról alkotott képére és önértékelésére.

A figyelmeztető tünetek

A túlságosan szorongó gyerek félénk, félős, sikertelen. Nincs önbizalma, és önmagáról alkotott képe negatív. A gyermekek mindennapi negatív eseményei, mint például egy tanár kritikája, egy rossz jegy vagy sikertelenség valamiben, amitől sikert várt, leteríthetik azt a gyereket, aki eleve szorongásos. A „szomorú” gyerekeknél, akik szorongás és félelmek rabjai, erősen problematikus magatartásformákat látunk: nyílt engedetlenség, csúnya beszéd, ingatag kedélyállapot, szemtelenség és provokáló magatartás, félszegség, elhanyagoltság, a pénz felelőtlen használata, lopás, érdeklődés a pornográfia iránt, étkezési zavarok.

Ezeket a magatartásformákat a szülők általában erősen bírálják és büntetik, anélkül, hogy megpróbálnák feltárni az okokat. Hajlamosak az okokat olyanoknak tulajdonítani, mint az engedetlenség, indulatosság, éretlenség, szemtelenség, lustaság, lázadó jellem, egoizmus, butaság és gyengeség. Így a családi légkört csak megmérgezik az állandó, nem szűnő veszekedések, amelyek irritálják a résztvevőket, a probléma maga pedig megoldatlan marad.

Sok szülő azt hiszi, hogy a szorongást el lehet üzni „ne viselkedj ilyen bután” vagy egyéb gúnyos megjegyzésekkel, amelyek a bátorságra vagy a személyiségére vonatkoznak, vagy jobb esetben bátorítással és megértéssel – ez nem így van.

A gyerekek szorongása nem múlik el magától. Biztonságot kelteni egy félős gyerekben, bizalommal teli és derűs emberré változtatni, a szorongás által kiváltott kétségeit a bizalommal helyettesíteni – ez a család egyik legfontosabb feladata.

„Félek az apámtól...”

Melyek a stressz legfőbb forrásai? Hihetetlenül hangzik, de az első maga a család. Néhány modern pszichológus szerint a család „rémálmok inkubátora”; mindig jelen van a félelem a szülők erőszakosságától, a haláluktól, a válástól. „Félek az apámtól, amikor nagyon dühös”, „amikor a papa és a mama veszekednek és verekednek”, „apámtól, amikor csak ránézek”. Második helyen áll az iskola. „Félek a gyilkosoktól és a rossz jegyeiktől” - ezek egy tízéves kisgyerek szavai.

A kilencéves Erika ezt mondja: „Van valami, amitől félek: az, hogy nem vesznek fel ötödikbe.” Aztán itt vannak a félelmek attól, hogy nem méltóak a többiekhez, a barátaikhoz, a szüleikhez, a félelem a társadalmi bukástól vagy a szexuális kapcsolatban való meg nem feleléstől. Az átmenet az általános iskolából a középiskolába például kritikus szakasz a fiatalok életében, akikre új feladatok várnak egy olyan környezetben, amely jóval kevésbé ellenőrzött és amely jóval kevésbé védelmezi őket. Olyan környezet ez, amelyben a kortársak hangjának, ítéleteinek és értékeinek sokkal nagyobb a jelentősége, mint azoknak az elismeréseknek, amelyeket mondjuk a családon belül kapnak. Ha a gyerekek védőháló nélkül ugranak a gyermekkori álmvilágból a serdülőkor valóságába, ez szintén szorongás-forrást jelent. Aztán itt vannak még az egyéb félelmek: félelem a sötétben, az idegenektől vagy a pénztelenségtől.

Mit tehetnek a szülők? Az első lépés az, hogy elismerjék: a gyerekek magatartásának megváltozását okozhatja a szorongás; másodsorban meg kell érteni a szorongás okát vagy okait; harmadszorra a lehető legjobb módon be kell avatkozni, hogy segítsünk nekik megoldani a problémát.

A hét kulcsszó

Követhetünk néhány egyszerű szabályt, amelyek segítenek: **Beszélgetés.** Lehet, hogy magától értetődőnek tűnik, de az őszinte és nyílt beszélgetést szülők és gyerekek között néha nagyon nehéz elérni. A szülőknek nem nagyon vannak más eszközeik arra, hogy rájöjjenek a gyerek szorongásának okára. A családban mindenről kellene beszélgetni: az iskolai, az emberi, a szexuális problémákról, a jövőről és a vallásos értékekről is.

Részvétel. A szülőknek nyíltan ki kell állniuk a szorongásos gyerek mellett. Arra kell ösztönözni, hogy ne dugja homokba a fejét, hanem pontosan és objektíven elemezze esetleges hibáit. Szembenézni saját kudarcaikkal sohasem kellemes, de nagyon sokat lehet belőle tanulni.

Pozitív hozzáállás. A gyerekeknek szükségük van arra, hogy tudják: a szüleik bíznak bennük és mindig mellettük állnak. Mindenképpen gyakrabban kell dicsérni és jutalmazni a gyerekeket, mint büntetni. Ez a dicséret lehet tárgyi jutalmazás, bátorítás, gratuláció, de akár csak egy elismerő mosoly is. Sajnos sok gyerek kikapcsolja a figyelmét, amint egy felnőtt elkezd beszélni, mert tapasztalatból tudják, hogy a megjegyzéseik valószínűleg negatívak és sértőek lesznek.

Türelem. A sietség, amellyel sok szülő várja a jó eredményeket, csak növeli a gyerek szorongását, és „úgyse fog sikerülni” – típusú reakciókat válthat ki.

Kitartás. A szülőknek kitartóknak kell lenniük. Meg kell akadályozniuk, hogy a szorongásos gyerek feladja a küzdelmet. Át kell adni neki valamennyit az ő erejükből, és arra ösztönözni, hogy egy kicsit haladjon gyorsabban annál, amit megszokott. De ne annyira gyorsan, hogy pánikba essen, és ne is olyan lassan, hogy a célt elérhetetlennek lássa.

Óvatosság. Nagyon kell vigyázni, amikor célokat tűzünk egy szorongásos gyerek elé. Kilencven százalékos biztonsággal kell tudnunk, hogy meg fogja tudni valósítani a kitűzött célt.

Béke. A családi hangulat alapvető fontosságú. Azoknak a szülőknek, akik segíteni akarnak a gyerekeiknek szorongásuk legyőzésében, először is saját érzéseiket és félelmeiket kell legyőzniük. A család jelentsen egy békés szigetet, ahol mindenki megpihenhet.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Van tüzed?

Kérdezi napjaink ismert költője: Lackfi János új kötetének címevel. Az alcím: Istenes versek. (A Szent István Társulat adta ki.) A köznyelv (dohányosoké) kérdez ekként, és leginkább erre gondol bárki, ha olvassa. A kötet értékelésében Hernádi Mária irodalomtörténész, a költő verseinek jó ismerője-elemzője (teológiai diplomája is van) ezt írja: a Van tüzed? „... egy részt a tüsszel és a széllal ábrázolt Szentlélekre, a minden létezőt és élőt átjáró, betöltő, és megelevenítő lélekre utal, másrészt arra a szeretetre, amivel az Isten szereti az embert - amit a misztikus szerzők ugyancsak lánghoz, tűzhöz hasonlítanak -, s amivel az ember viszonszereti az Istent. A cím erre az utóbbira kérdez rá provokatív nyíltsággal. Van tüzed? Van kapcsolatod életed forrásával, Istennel? Eleven benned a lélek?”

A versek új, eddig alig használt nyelven mondják el az istenkapcsolatot, amely a teremtett világban szinte mindenütt jelet ad. Persze ezúttal meg nem szokott módon. Megszoktuk ugyanis a hagyományos „jámborsági” nyelvet, nehezen fogadjuk el az újat, amely pedig ugyanazt a lényegest mondja el, de sokszor más szavakkal, fogalmakkal.

Ugyancsak Hernádi Mária írja: „A megújulásunknak két fontos feltétele van, >> a mit és a hogyan<<: vagyis a megszólaltatott tartalom valóságossága és a költői nyelv ebből fakadó megújulása. Az első feltételt hitelességnek is nevezhetjük: az Istenről szóló beszéd háttérben valóságos és eleven Isten-tapasztalat kell, hogy álljon.” És áll, mivel Lackfi János kötetének minden darabja a személyes Isten-tapasztalatot igazolja. Ne okozzon távolítást senkinek, ha ilyesmit olvas:

„...Uram, öregszel is már,
annyi év után, még szép,
kopaszodol, mint én,
néha hatalmas robajjal
lehull egy-egy hajszálad,
boldogan szaladnak veled,
viszik-viszik rejtelmekbe
odalenn a hangyalétezők.”

Vagy:

(Uram) „...sisteregsz az álmodók
szemhéja mögött, mint a színeváltozás
hegyén, egyre tágasabb lakást veszel bennünk
akár kamaszgyerek csontjaiban a növekedés.”

Ezeket az imádság-szavakat korábban másként fogalmazta az irodalom, az istenes irodalom, de ha meggondoljuk, hogy Jézus mióta bátorít mindenkit, hogy közvetlen szívvel szólítsa az Atyát, egyáltalán nem botrányos Istennel beszélgetni, sőt vitázni.

Vele, aki végtelen szeretetével ölel magához bennünket.

Tóth Sándor

hírek információk

Megjelent a Toronyirány magazin idei 3. száma, mely tudósít a Szent Gellért Szeminárium növendékeinek és előjáróinak csíksomlyói zarándoklatáról, Ferenc pápa történelmi jelentőségű látogatása alkalmából. A püspöki üzenet rovatot követően a Szegedi Dóm Látogatóközpontban tartott Gelsey-díj átadó ünnepségről, valamint a tarhosi Árpád-házi Szent Erzsébet templom szentelési ünnepségéről készült összefoglalók találhatóak. További témák között szerepel a szegedi dóm felújítása, a Vodafone Iskola Programja, a Háború Európáért – Konferencia a migrációról című esemény, a gyulai papi találkozó és az ÁGOTA Alapítvány családi napja. A kulturális mozaikot és a sportösszefoglalót követően a magazint a Szeged-Csanádi Egyházmegye életét bemutató Hírek rovat zárja.

Szegedi Katolikus Egyetemi Lelkészség június 23-án, azaz ma tartja tanévzáró szentmiséjét és egyben a tanév utolsó, 20 órákor kezdődő vasárnapi szentmiséjét a Székesegyházban. Ezek a szentmisék a nyári szünetet követően szeptembertől folytatódnak.

Június 24-én, hétfőn kezdődik a Belvárosi Plébánia napközi táborának második turnusa. A plébánia közösségi házában, a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) rendezendő tábor témája és mottója: *Keresztény szuperhőseink, legyél Te is Hős!* A tábor lakói játékosan ismerhetik meg a keresztény hőseket: *mi volt az erősségük, mi tette őket naggyá? Megtanulnak tüzet oltani, kézműveskedni, megkeresik az elrejtett kincseket, megmásszák a Dóm tornyát, közösen főznek, sütnék és rengeteget játszanak. A tábor június 28-án, pénteken 12 órákor zárul.*

A Szeged-Csanádi Egyházmegye által fenntartott köznevelési intézményekben dolgozó pedagógusok és munkatársak június 26-án, szerdán délután 5 órákor a Székesegyházban ünnepi szentmise keretében adnak hálát az elmúlt tanévért, majd részt vesznek a tiszteletükre adott fogadáson.

Július 28-án, pénteken 11 órákor lesz a felújított gyulai I. világháborús temető ünnepélyes átadása. A rendezvényen Kiss-Rigó László püspök, valamint Görgényi Ernő, Gyula város polgármestere köszönti az ünneplőket. Beszédet mond Németh Szilárd, a Honvédelmi Minisztérium parlamenti államtitkára.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye területén hat egyházi fenntartású temetőben (Battonya, Kunszentmárton, Makó, Szeghalom, Szentés és Gyula) újultak meg I. világháborús hadisírok és emlékművek 2017-2018-ban, a Honvédelmi Minisztérium Hadtörténelmi Intézet és Múzeum támogatásával. A támogatás összege 32.188.567 forint volt. A hat temető közül a legjelentősebb felújítás (15 millió forint) a gyulai Szentháromság sírkertben történt. Ebben a temetőben az I. világháborúban elhunyt 182 katona sírja található. A megrongálódott sírköveket elbontották, helyettük új, gránit síremlékek készültek, méltó emléket állítva a harcok során életüket vesztett katonáknak, a parcellában található központi emlékműhöz pedig új, kavicsos sétány épült. Elkészült a terület kertészeti rendezése is, melynek során füvesítés és 140 db tisztafa ültetése történt.

Zarándoklatot szervez június 29-30-ra, Mátraverebélyre az alsóvárosi ferences plébánia. A résztvevők szombaton a Szűz Mária Szepilötelen Szíve búcsún, vasárnap pedig Szent László ünnepén vesznek részt, mely egyúttal a Lovasok zarándoklata is, Máriaibesnyőn pedig ellátogatnak a kegytemplomba. A részvételi díj 14.000,- Ft, mely magába foglalja a szállást és az étkezést is. Az alkalomról érdeklődni az alsóvárosi plébánián, illetve Mártáné Nagy Katalinnál lehet a 30/442-9637-es telefonszámon.

Jövő vasárnap, június 30-án Jézus Szíve - családok szentmiséje lesz Kiskundorozsmán a Keresztelő Szent János templomban. Délután 5 órákor kezdődik a szentségimádás, majd 6 órákor a szentmise. Minden „családtagot” és Jézus Szíve tisztelőt szeretettel várnak.

Csontváry Kosztka Tivadar halálának 100. évfordulója alkalmából rendeztek megemlékezést a Dóm téri Pantheonban. A magányos festő - aki műveinek többségét a Közel-Keleten alkotta - munkásságát Zombori István történész méltatta. A beszédet követően Tirts Tamás, a megemlékezés kezdeményezője, valamint a Szegedi Tudományegyetem, továbbá a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a Gál Ferenc Főiskola képviselői helyezték el a kegyelet virágait az expresszionista festőművész mellszobránál.

Platthy Iván: *Párbeszéd az emberért* című kötetét mutatták be június 20-án, a Gál Ferenc Főiskola Klebelsberg termében. A szerzőt és a megjelenteket Kiss-Rigó László püspök köszöntötte. A kötetet Kozma Gábor felelős szerkesztő és a könyv szerkesztésében résztvevő két történész, Miklós Péter és Zombori István mutatták be. Az elkészült mű áttekinti a szerző, a nyugalmazott címzetes államtitkár, Platthy Iván tevékenységét, melyet 1989 végétől, a rendszerváltástól, mint minisztériumi főosztályvezető, majd 1995-től, mint címzetes államtitkár az egyházak ügyeinek rendezésében betöltött.

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató szervezésében június 22-én került sor az ÁGOTA országos labdarúgó szemlére Gyulán, a Grosics Akadémián. A családból kiemelt fiatalokból álló csapatok- közel 400 fő -, akik a tanév folyamán a régiókban rendszeresen találkoztak, most egyszerre vettek részt a zárór rendezvényen Jász-Nagykun-Szolnok, Csongrád, Bács-Kiskun, Komárom-Esztergom, Pest, és Szabolcs-Számár-Bereg megyéből.

A Szent Péter és Pál apostolok ünnepét követő vasárnapon, június 30-án minden katolikus templomban a szentmiséken úgynevezett Péter-fillicéket gyűjtenek, azaz a perselyadományokat az Apostoli Szentszék tevékenységének, illetve az egész világegyházat szolgáló intézményeinek megsegítésére továbbítják.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.